

REGLUGERÐ

um Rafveitusjóð Rangárvallasýslu.

120

10. júlí

1. gr.

Til þess að standa straum af héraðsframlagi til héraðsrafmagnsveitna ríkisins í Rangárvallasýslu og stuðla að því á annan hátt, að fullnægt verði þörfum íbúa sýslunnar á raforku, stofnar sýslan sjóð, er nefnist Rafveitusjóður Rangárvallasýslu.

2. gr.

Í rafveitusjóð skulu renna:

- a. Heimtaugagjöld samkvæmt 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar;
- b. hluti Rangárvallasýslu af tekjuafgangi héraðsrafmagnsveitna ríkisins samkvæmt 30. gr. raforkulaganna;
- c. vextir af fé sjóðsins.

Sjóðnum má enn fremur afla tekna,

- d. með niðurrjöfnun á hreppsfélög sýslunnar, allt að 5 af hverju þúsundi af virðingarverði skattskyldra fasteigna, samkvæmt fasteignamati, og
- e. á hvern þann hátt annan, sem sýslunefnd ákveður og lög heimila.

3. gr.

Sýslunefnd getur tekið lán handa rafveitusjóði, ef gjöld sjóðsins verða í bili meiri en tekjur hans hrökkva fyrir, en vextir og afborganir af þeim lánum teljast síðan til gjalda sjóðsins.

4. gr.

Hver sá, er óskar eftir að kaupa rafmagn úr fyrirhugaðri héraðsrafveitu ríkisins í sýslunni, skal hafa greitt heimtaugargjald í rafveitusjóð áður en lagning veitunnar er hafin, eða gert skriflegan samning um greiðslu þess og má krefjast þess að trygging verði sett fyrir greiðslunni.

Upphæð heimtaugagjalds ákveðst samkvæmt fyrirætlum 5. greinar.

5. gr.

Heimtaugagjald hvers rafmagnskaupanda skal vera 57 af hverju hundraði af samanlögðu fasteignamatsverði lands og húsa, að við bættum 2000.00 krónum, enda sé samanlögð lengd háspennu og lágspennulínu hinnar fyrirhuguðu veitu ekki yfir 1 km á hvern rafmagnskaupanda að meðaltali.

Fari línulengd fram úr því, skulu heimtaugagjöld rafmagnskaupanda hinnar fyrirhuguðu veitu hækka samtals sem nemur áætluðu kostnaðarverði af þeim línunum, sem fram yfir eru, og skal kostnaðarverðinu deilt jafnt á alla kaupendurna, nema samkomulag verði með þeim um aðra skiptingu sín á milli.

6. gr.

Oddviti sýslunefndar hefur allt bókhald, fjárreiður og innheimtu fyrir rafveitusjóð. Hann semur árlega reikning rafveitusjóðsins.

Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur, sem um sýslusjóðsreikninginn. Á sýslufundi skal semja áætlun um tekjur og gjöld rafveitusjóðs yfirstandandi árs. Skal oddviti sýslunefndar leita tillagna raforkumálastjóra um lagningu nýrra héraðsrafmagnsveitna og aukn-

120 ingar eldri veitna í sýslunni á hverju ári nægilega snemma, til þess að leggja þær fyrir fundinn.

10. júlí Framlag til héraðsrafmagnsveitu getur sýslunefndin bundið við ákveðið mannvirki.

Afrit af rafveitusjóðsreikningi og áætlun um tekjur og gjöld skal oddviti sýslunefndar senda raforkumálastjóra að afstöðnum sýslufundi.

7. gr.

Úr rafveitusjóði má ekki greiða styrk til annarrar héraðsrafmagnsveitu í sýslunni en héraðsrafmagnsveitu ríkisins, nema veitan hafi reglugerð, staðfesta af ráðherra, er heimili henni að njóta styrks úr rafveitusjóði sýslunnar, og rafmagnsnotendur hennar greiði sjóðnum heimtaugargjald samkvæmt 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar.

8. gr.

Ef einstakir bændur í sýslunni eða fleiri saman reisa vatnsaflsrafstöðvar til heimilisnota utan þess svæðis, sem héraðsrafmagnsveitum er ætlað að ná til í náinni framtíð, má veita þeim lán úr rafveitusjóði allt að $\frac{2}{3}$ kostnaðar með 2% vöxtum til 15 ára, enda séu stöðvarnar vel gerðar að dómi raforkumálastjóra.

Umsóknir um lán úr sjóðnum sendist oddvita sýslunefndar, en sýslunefnd ákveður lánveitingar.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Rangárvallasýslu hefur samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 10. júlí 1947.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

121

11. júlí

SAMÞYKKTIR

fyrir sparisjóð Hellissands og nágrennis, Hellissandi.

I. Stofnun, nafn, ábyrgð og stjórn sjóðsins.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Sparisjóður Hellissands og nágrennis, og skal heimili hans of varnarþing vera í kaптúninu Hellissandi í Snæfellsnessýslu.

2. gr.

Ábyrgðarmenn sjóðsins skulu aldrei vera færri en 15 og þeir skulu allir vera búsettir í Neshreppi. Skal stjórn sjóðsins vera skylt að gera það, sem í hennar valdi stendur, til að sjá um að ábyrgðarmenn verði aldrei færri. Sérhver ábyrgðarmaður ábyrgist með allt að tvö hundruð og fimmtíu krónum, að sjóðurinn standi í skilum. Ábyrgð getur eigi fallið niður, nema fyrir andlát, burtflutning úr lögsagnarumdæminu, missi fjárforræðis, gjaldþrot, nauðasamninga, eða ef maður verður öreigi á annan hátt.